

Zuilen ja, of zuilen nee?

De moderne mens wil zelf zijn oordeel bepalen. Weg met de betutteling! Grote verhalen en ideologieën zijn ouderwets. Ja toch? Nee dus!

Over concrete feiten en werkzame kunstgrepen in de eigen belevingswereld kan iedereen met gezag spreken. Maar zodra we het willen hebben over grotere verbanden of zaken die we niet uit eigen ervaring kennen, zijn we veelal aangewezen op het oordeel van andere ter zake kundigen. Helaas is deze wijsheid niet populair. Het voelt veel te lekker flink van ons af blazen zonder ons in de feitelijke stand van zaken of positie van onze medemensen te verdiepen. Zolang we daarbij aan de kant blijven staan, kunnen we de grootste nonsens verkondigen zonder ons in de nesten te werken. De beste stuurder staat aan wal. Daarbij moet gezegd worden dat de wereld ook veel te ingewikkeld is, om zich overal mee te kunnen bezighouden. We hebben dus twee zinvolle keuzes: (a) er ten aanzien van de meeste zaken het zwijgen toe doen; of (b) ons regelmatig op het oordeel van andere meer deskundige personen beroepen.

En hier komt het belang van ideologie om de hoek kijken. Uit feitenkennis op zich volgt niet welke stappen genomen moeten worden. Hiervoor moet men ook aangeven wat wenselijk wordt geacht. Het kan heel goed gebeuren dat twee economen A en B verschillende aanbevelingen P en Q doen, terwijl zij het verder over alle feiten en verwachte resultaten eens zijn. Zij hebben dan eenvoudig verschillende prioriteiten. Wanneer we ten aanzien van enig vraagstuk deskundig advies verlangen, moeten we ons ervan vergewissen dat de geraadpleegde deskundige globaal genomen op dezelfde manier tegen de wereld aankijkt als wijzelf. De deskundige moet verkondigen wat wij ook zelf zouden hebben gezegd, als we ons voldoende in de zaak verdiept hadden. We moeten met andere woorden in hetzelfde ideologische vaarwater zitten. En daarom:

LEVE HET ZUILENSTELSEL!

Bart van Donselaar